

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Κεντρικές τράπεζες

-
- 8-1** Εξέλιξη της Fed
  - 8-2** Τρέχουσα δομή της Fed
  - 8-3** Αρμοδιότητες, λειτουργίες και ισολογισμός της Fed
  - 8-4** Άλλες Κεντρικές Τράπεζες: Η Τράπεζα της Ιαπωνίας και η Τράπεζα της Αγγλίας
  - 8-5** Άλλες Κεντρικές Τράπεζες: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και η Τράπεζα του Καναδά
  - 8-6** Συμπέρασμα

Γνωστικοί στόχοι

- Περιγράψτε τα τρέχοντα στοιχεία και τη δομή της Fed καθώς και την εξέλιξή της.
- Εξηγήστε τις διάφορες αρμοδιότητες της Fed.
- Συζητήστε το βασικό ενεργητικό και τις υποχρεώσεις στον ισολογισμό της Fed και πώς αυτά άλλαξαν κατά την κρίση του 2007-2008 και ως αντίδραση στην πανδημία COVID-19.
- Συγκρίνετε και αντιπαραβάλετε τη συμπεριφορά της Fed με εκείνη άλλων κεντρικών τραπεζών.

8-1 Εξέλιξη της Fed

Η Federal Reserve (μερικές φορές αναφερόμενη ως «η Fed») είναι ένα από αυτά τα θέματα για τα οποία οι άνθρωποι μπορεί να ακούν πολύ – στον Τύπο που απευθύνεται στο ευρύ κοινό, στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και στον επιχειρηματικό Τύπο – αλλά αν τους ζητήσετε να εξηγήσουν πραγματικά τι είναι η Fed και πώς απέκτησε την εξουσία που έχει σήμερα, συνήθως δεν λαμβάνετε καμία απάντηση ή, ακόμη χειρότερα, παραπληροφόρηση. Αυτό το πρόβλημα έχει επιδεινωθεί τις τελευταίες δεκαετίες, καθώς οι θεωρίες συνωμοσίας και η παραπληροφόρηση έχουν επεκταθεί σημαντικά στην αμερικανική κοινωνία. Τα πράγματα ήταν ιδιαίτερα δύσκολα για τη Fed καθώς προσπαθούσε να αποτρέψει την πλήρη κατάρρευση του χρηματοπιστωτικού συστήματος κατά τη διάρκεια της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης και της πανδημίας COVID-19. Πολλοί επικριτές της Fed παραπονέθηκαν ότι «υπερβαίνει τα όριά της» κατά τη διάρκεια της χρηματοπιστωτικής κρίσης του 2007-2008, ένα μέλος του Κογκρέσου χαρακτήρισε τη Fed «παραχαράκτη του κόσμου» – σκληρά λόγια για ένα ίδρυμα που οι περισσότεροι άνθρωποι δεν κατανοούν πραγματικά.

Στα επόμενα Κεφάλαια, θα ρίξουμε το απαραίτητο φως για το τι κάνουν πραγματικά η Fed και άλλες κεντρικές τράπεζες και τι δεν κάνουν. Ξεκινάμε με την παρακολούθηση της εξέλιξης της Fed από την ίδρυσή της μέχρι τη σημερινή της μορφή. Αυτό θα μας δώσει τη βάση για την κατανόηση της τρέχουσας δομής εξουσίας της Fed: ποιός κάνει τι και γιατί. Στη συνέχεια, εμβαθύνουμε στις λειτουργίες και στον ισολογισμό της Fed, όπου θα εξετάσουμε πώς ο ισολογισμός της άλλαξε τις τελευταίες δεκαετίες, προκαλώντας μεγάλο μέρος της προαναφερθείσας αντιπαράθεσης. Καταλήγουμε συγκρίνοντας τη δομή της Fed με εκείνη άλλων σημαντικών κεντρικών τραπεζών ανά τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένης της πολύ παλαιότερης Τράπεζας της Αγγλίας και της Τράπεζας της Ιαπωνίας, καθώς και της πολύ νεότερης Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και της Τράπεζας του Καναδά. Όταν το ταξίδι μας μέσα από αυτά τα Κεφάλαια φτάσει στο τέλος του, ελπίζω ότι θα έχετε καλύτερη κατανόηση του τι κάνουν οι Κεντρικές Τράπεζες και γιατί είναι σημαντικές, αλλά ταυτόχρονα τόσο παρεξηγημένες.

8-1α Εξέλιξη της Fed

Federal Reserve (Fed)

Η κεντρική τράπεζα και νομισματική αρχή των Ηνωμένων Πολιτειών.

Δόγμα των πραγματικών γραμματίων

Οι κεντρικές τράπεζες θα πρέπει να χορηγούν δάνεια σε εμπορικές τράπεζες μόνο εφόσον οι εμπορικές τράπεζες χρησιμοποιούν αυτά τα κεφάλαια για να στηρίξουν την «πραγματική» (σε αντίθεση με κερδοσκοπική) οικονομική δραστηριότητα.

Όπως περιγράφηκε στο Κεφάλαιο 5, η **Federal Reserve (Fed)** δημιουργήθηκε το 1913 ως αντίδραση στον Πανικό του 1907. Ο Νόμος Owen-Glass για τη Federal Reserve του 1913 καθιέρωσε αυτό που θα γινόταν η κεντρική τράπεζα και η νομισματική αρχή των Ηνωμένων Πολιτειών όπως τη γνωρίζουμε σήμερα. Το σύστημα της Fed όπως υπάρχει σήμερα, ωστόσο, έχει ελάχιστη ομοιότητα με το σύστημα που δημιουργήθηκε το 1913.

Όταν το σύστημα της Fed άρχισε να λειτουργεί, ήταν μια συλλογή δώδεκα ανεξάρτητων περιφερειακών τραπεζών, σκοπός των οποίων ήταν η διατήρηση του χρυσού κανόνα και η λειτουργία ως «δανειστής έσχατης ανάγκης» για τις εμπορικές τράπεζες. Αυτές οι περιφερειακές τράπεζες χορηγούσαν δάνεια σε εμπορικές τράπεζες μόνο όταν οι εμπορικές τράπεζες προσέφεραν ως εξασφάλιση «επιλέξιμα έγγραφα» ή «πραγματικά γραμμάτια». Αυτά τα πραγματικά γραμμάτια, θεωρητικά, περιλάμβαναν δάνεια προς φορείς που θα χρησιμοποιούσαν τα κεφάλαια των δανείων μόνο για την παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών, όχι για κερδοσκοπία. Έτσι, σύμφωνα με το **δόγμα των πραγματικών γραμματίων**, οι τράπεζες της Fed παρείχαν ρευστότητα με σκοπό τα επιπλέον χρήματα να χρησιμοποιούνται μόνο για «πραγματικούς» (και όχι κερδοσκοπικούς) σκοπούς.

Αντιπαράθεσις σχετικά με την εξουσία

Όταν δημιουργήθηκε το σύστημα της Fed, σημειώθηκαν αρκετές αντιπαράθεσις σχετικά με το μέγεθος και την εξουσία των περιφερειακών τραπεζών της Fed. Ο αρχικός νόμος προέβλεπε τη δημιουργία της Επιτροπής Οργάνωσης των Τραπεζών της Ομοσπονδιακής Τράπεζας (Reserve Bank Organization Committee), η οποία θα καθόριζε ποιες πόλεις θα λάμβαναν τράπεζες της Fed. Ο νόμος όριζε ότι όχι λιγότερες από οκτώ αλλά και όχι περισσότερες από δώδεκα πόλεις θα λάμβαναν τράπεζες της Fed και ότι η χώρα στη συνέχεια θα χωριζόταν σε περιφέρειες της Fed. Ο νόμος προέβλεπε ότι κάθε περιφέρεια της Fed θα περιείχε μόνο μία πόλη με την Federal Reserve, με την ιδέα ότι αυτές οι πόλεις θα ήταν τα κύρια χρηματοοικονομικά κέντρα της χώρας.

Δεν υπήρχε καμία αμφιβολία ότι η Νέα Υόρκη θα ήταν πόλη της Fed, αλλά υπήρχε ένα αμφιλεγόμενο ζήτημα σχετικά με το πόσο μεγαλύτερη και ισχυρότερη θα ήταν η Fed της Νέας Υόρκης σε σύγκριση με τις άλλες περιφε-

ρειακές τράπεζες της Fed. Πολλές από τις ισχυρές τράπεζες της Νέας Υόρκης, όπως η J.P. Morgan, επιθυμούσαν μια πανίσχυρη Fed της Νέας Υόρκης που θα μπορούσε να ανταγωνιστεί σε μέγεθος και δύναμη τις κεντρικές τράπεζες της Ευρώπης.¹ Οι ισχυροί χρηματοδότες της Νέας Υόρκης υποστήριζαν ότι η Fed της Νέας Υόρκης θα έπρεπε να λάβει το ήμισυ όλων των κεφαλαίων που διατίθεντο σε ολόκληρο το σύστημα της Federal Reserve!

Όπως ήταν αναμενόμενο, πολλοί σε ολόκληρη τη χώρα ανησυχούσαν πως μια πανίσχυρη Fed της Νέας Υόρκης θα κυριαρχούσε πλήρως σε ολόκληρο το χρηματοοικονομικό και οικονομικό σύστημα των Ηνωμένων Πολιτειών. Ο Υπουργός Οικονομικών William McAdoo και ο Υπουργός Γεωργίας David Houston φέρονται να συμμερίζονταν την άποψη ότι οι κεντρικές τράπεζες της Ευρώπης θα έπρεπε να συναλλάσσονται με ολόκληρο το σύστημα της Federal Reserve, και όχι μόνο με τη Fed της Νέας Υόρκης.

Τελικά, η Fed της Νέας Υόρκης δεν αποδείχθηκε πανίσχυρη, όπως επιθυμούσαν πολλοί στη χρηματοοικονομική περιοχή της Νέας Υόρκης. Η Επιτροπή Οργάνωσης των Τραπεζών της Ομοσπονδιακής Τράπεζας αποφάσισε τελικά να δημιουργήσει δώδεκα περιφέρειες της Fed σε ολόκληρη τη χώρα, με τη Νέα Υόρκη να αποτελεί μόνο μία από αυτές. Έτσι, παρόλο που η Fed της Νέας Υόρκης αναδείχθηκε ως η πιο επιδραστική σε σύγκριση με τις άλλες έντεκα περιφερειακές τράπεζες της Fed, δεν υπήρξε «πανίσχυρη».

Καθεμία από τις δώδεκα νεοσύστατες τράπεζες της Fed λειτουργούσε αρχικά ανεξάρτητα στη δική της αντίστοιχη περιφέρεια. Καθεμία είχε το δικό της διοικητικό συμβούλιο και τον δικό της πρόεδρο. Οι εμπορικές τράπεζες εντός της περιφέρειας γίνονταν μέλη της Fed εφόσον πληρούσαν ορισμένες προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένης της αγοράς μετοχών στην περιφερειακή τράπεζα της Fed.

Επικεφαλής αυτού του συστήματος των δώδεκα περιφερειακών τραπεζών της Fed θα ήταν ένα Διοικητικό Συμβούλιο (Board of Governors) στην Ουάσινγκτον, D.C., το οποίο αρχικά στεγαζόταν στο Υπουργείο Οικονομικών. Το Διοικητικό Συμβούλιο παρείχε αρχικά εποπτεία και έλεγχο των τραπεζών της Fed, αλλά η εξουσία του συστήματος της Fed δεν βρισκόταν στο Διοικητικό Συμβούλιο στην Ουάσινγκτον, αλλά στις περιφερειακές τράπεζες σε όλη τη χώρα. Αυτές οι περιφερειακές τράπεζες καθόριζαν το δικό τους **επιτόκιο έκτακτης χρηματοδότησης** (discount rate) – το επιτόκιο που χρέωναν για τα δάνεια που παρείχαν στις εμπορικές τράπεζες· ο ρόλος του Διοικητικού Συμβουλίου ήταν το πολύ δευτερεύων.

Επιτόκιο έκτακτης χρηματοδότησης

Το επιτόκιο που χρεώνει η Fed για τα δάνεια που παρέχει στις τράπεζες-μέλη της. Αυτά τα δάνεια πραγματοποιούνται μέσω του παραθύρου έκτακτης χρηματοδότησης της Fed (discount window).

Δομικές αλλαγές στη Fed κατά τη Μεγάλη Ύφεση

Η δομή της Fed άλλαξε δραματικά ως αντίδραση στη Μεγάλη Ύφεση της δεκαετίας του 1930. Ο Τραπεζικός Νόμος (Banking Act) του 1935 έφερε σημαντικές αλλαγές στη δομική σύνθεση της Fed. Ο νόμος αυτός συγκέντρωσε την εξουσία της Fed στο Διοικητικό Συμβούλιο και μείωσε σημαντικά την επιρροή των περιφερειακών τραπεζών της Fed. Ο νόμος δημιούργησε την **Επιτροπή Ανοικτών Αγορών της Ομοσπονδιακής Τράπεζας** (Federal Open Market Committee - FOMC), η οποία θα γινόταν η ισχυρότερη επιτροπή λήψης αποφάσεων πολιτικής εντός της Fed και ίσως σε ολόκληρη τη χώρα. Παρόλο που οι περιφερειακές τράπεζες της Fed συνέχισαν να καθορίζουν τα δικά τους επιτόκια έκτακτης χρηματοδότησης, η πραγματική εξουσία της Fed είχε μετατοπιστεί στην Ουάσινγκτον και στο Διοικητικό Συμβούλιο.

Επιτροπή Ανοικτών Αγορών της Ομοσπονδιακής Τράπεζας

Η επιτροπή εντός της Fed που είναι υπεύθυνη για τη χάραξη της νομισματικής πολιτικής.

Ο νόμος του 1935 έκανε επίσης σημαντικά βήματα προς τη δημιουργία μιας πολιτικά ανεξάρτητης κεντρικής τράπεζας. Αφαίρεσε τον Υπουργό Οικονομικών και τον Ελεγκτή Νομίσματος από το Διοικητικό Συμβούλιο της Fed και διασφάλισε ότι οι νεοδιορισμένοι διοικητές της Τράπεζας θα ήταν προστατευμένοι από πολιτικές πιέσεις. Παρόλο που η νομισματική πολιτική της Fed παρέμενε υπό τον έλεγχο της κυβέρνησης, είχαν σπείρει οι βάσεις για μια πραγματικά ανεξάρτητη κεντρική τράπεζα. Το ζήτημα της ανεξαρτησίας της κεντρικής τράπεζας εξετάζεται πιο αναλυτικά στο Κεφάλαιο 11.

Στη συνέχεια, εξετάζουμε πιο προσεκτικά τη σημερινή δομή της Fed: Ποιοι λαμβάνουν τις αποφάσεις σε αυτόν τον πολύ ισχυρό, αλλά συχνά παρεξηγημένο, οργανισμό;

1. Ανατρέξτε στο "The Founding of the Fed," available from www.newyorkfed.org/aboutthefed/history_article.html.

Ανασκόπηση Ενότητας

- E1)** Όταν δημιουργήθηκε η Fed, ένας από τους κύριους σκοπούς της ήταν η διατήρηση του χρυσού κανόνα. Τι σημαίνει αυτό;
- E2)** Η Fed της Νέας Υόρκης έχει ακόμα και σήμερα μεγάλη επιρροή στις χρηματοπιστωτικές αγορές. Ωστόσο, δεν είναι τόσο ισχυρή όσο πολλοί ήθελαν στις αρχές του εικοστού αιώνα. Εξηγήστε γιατί η τράπεζα αυτή δεν είναι σήμερα «πανίσχυρη».
- E3)** Οι αλλαγές στη δομή της Fed κατά τη Μεγάλη Ύφεση περιλάμβαναν _____
- τη δημιουργία της Επιτροπής Ανοικτών Αγορών της Ομοσπονδιακής Τράπεζας.
  - τη συγκέντρωση εξουσίας στο Διοικητικό Συμβούλιο.
  - την αύξηση της πολιτικής ανεξαρτησίας της Fed.
  - όλα τα παραπάνω.

8-2 Τρέχουσα δομή της Fed

Η δομή της Fed που δημιουργήθηκε με τον Τραπεζικό Νόμο του 1935 είναι, στην ουσία, αυτή που ισχύει έως σήμερα. Ίσως ο πιο εύκολος τρόπος να κατανοήσει κανείς τη δομή της Fed είναι να τη μελετήσει με όρους πυραμίδας εξουσίας (Σχήμα 8-1).

8-2α Ο Πρόεδρος

Στην κορυφή της πυραμίδας εξουσίας της Fed βρίσκεται ένα άτομο: ο πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου. Από τον Φεβρουάριο του 2018, αυτός είναι ο Jerome H. Powell, που συχνά αναφέρεται ως Jay Powell. Πώς απέκτησε ο Jay Powell αυτή τη θέση; Ο πρόεδρος διορίζεται από τον πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών και επιβεβαιώνεται από τη Γερουσία των ΗΠΑ για μια τετραετή θητεία που μπορεί να ανανεωθεί. Αυτό είναι όλο. Δεν υπάρχουν άλλες επίσημες προϋποθέσεις, ούτε νομική απαίτηση για εμπειρία στα χρηματοοικονομικά ή την οικονομία – αρκεί ο διορισμός από τον πρόεδρο και η επιβεβαίωση από τη Γερουσία. Αυτό δεν υπονοεί ότι ο Jay Powell δεν έχει κάποια κατάρτιση. Έχει περάσει το μεγαλύτερο μέρος της επαγγελματικής του καριέρας ως δικηγόρος και,

Jerome H. Powell

Πηγή: Board of Governors of the Federal Reserve System

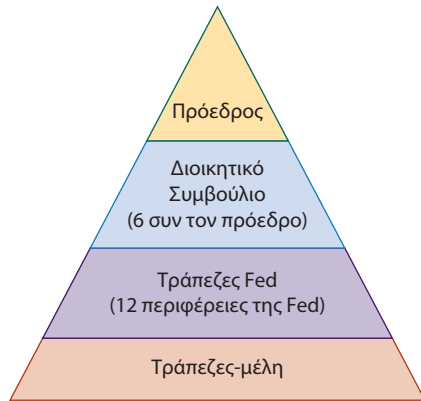
σύμφωνα με τον ιστότοπο της Fed, δεν έχει λάβει κάποια εκπαίδευση στην οικονομία ή τα χρηματοοικονομικά. Σημειώστε, όμως, ότι δεν υπάρχει νομική απαίτηση ο πρόεδρος της Fed να έχει οποιοδήποτε υπόβαθρο στην οικονομία ή τα χρηματοοικονομικά.

Να αναφέρουμε επίσης ότι η επιβεβαίωση του προέδρου γίνεται όχι από ολόκληρο το Κογκρέσο των ΗΠΑ, αλλά από τη Γερουσία, που είναι το μικρότερο από τα δύο σώματα του Κογκρέσου. Η Βουλή των Αντιπροσώπων, που παραδοσιακά θεωρείται το «λαϊκό μέρος» της νομοθετικής εξουσίας, δεν έχει λόγο στο ποιός ηγείται της Fed. Κι όμως, ο πρόεδρος της Fed συχνά αναφέρεται ως το «δεύτερο πιο ισχυρό άτομο στις Ηνωμένες Πολιτείες» – δεύτερο, δηλαδή, μόνο μετά τον πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών. Έτσι, το «δεύ-

τερο πιο ισχυρό άτομο» της χώρας δεν εκλέγεται από κανέναν, αλλά απλώς διορίζεται από τον πρόεδρο και επιβεβαιώνεται από τη Γερουσία των ΗΠΑ. Ορισμένοι έχουν αμφισβητήσει αν αυτή είναι η σωστή λειτουργία σε μια «αντιπροσωπευτική δημοκρατία» όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες.

8-2β Διοικητικό Συμβούλιο

Στη συνέχεια στη δομή εξουσίας της Fed βρίσκεται το Διοικητικό Συμβούλιο. Υπάρχουν έξι θέσεις διοικητών επιπλέον του προέδρου. Αυτοί οι διοικητές, παρόμοια με τον πρόεδρο, διορίζονται από τον πρόεδρο των Ηνωμένων

ΣΧΗΜΑ 8-1 Πυραμίδα εξουσίας που αναδεικνύει τη δομή της Fed

Πολιτειών και επιβεβαιώνονται από τη Γερουσία των ΗΠΑ. Μία διαφορά μεταξύ των διοικητών και του προέδρου είναι η θητεία τους: οι διοικητές υπηρετούν για δεκατετράχρονη θητεία που δεν ανανεώνεται. Έτσι, μόλις επιβεβαιωθούν από τη Γερουσία, οι διοικητές ουσιαστικά δεν χρειάζεται ποτέ ξανά να λογοδοτήσουν στο κοινό ή σε αξιωματούχους που εκλέγονται από το κοινό.

Οι διοικητές είναι σημαντικά και ισχυρά άτομα. Για να διασφαλιστεί ότι υπερβολική εξουσία δεν συγκεντρώνεται σε μια μόνο περιοχή της χώρας, μόνο ένα μέλος του διοικητικού συμβουλίου μπορεί να προέρχεται από κάθε περιφέρεια της Fed. Παρόλο που οι διοικητές έχουν μεγάλη επιρροή, πολλοί άνθρωποι στις χρηματοπιστωτικές αγορές δεν γνωρίζουν ποιοι είναι αυτοί. Μια λίστα με τις βιογραφίες των σημερινών διοικητών μπορεί να βρεθεί στη διεύθυνση www.federalreserve.gov/aboutthefed/bios/board/default.htm.

Κάθε διοικητής διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη λειτουργία της Fed. Η εργασία τους επικεντρώνεται σε έναν από τρεις βασικούς τομείς: τις λειτουργίες της Fed, τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών, ή τη νομισματική πολιτική.

- **Λειτουργίες της Fed.** Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι υπεύθυνο για την παρακολούθηση των προϋπολογισμών και των λειτουργιών των δώδεκα περιφερειακών τραπεζών της Fed, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού των μισθών των κορυφαίων στελεχών των περιφερειακών τραπεζών. Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι επίσης υπεύθυνο για την αποτελεσματική κατανομή χρημάτων και πληρωμών σε ολόκληρη την οικονομία. Διαχειρίζεται το Fedwire, το οποίο είναι ένα ταχύτατο σύστημα επικοινωνιών για τη μεταφορά κεφαλαίων και τίτλων μεταξύ τραπεζών.
- **Σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών.** Το Διοικητικό Συμβούλιο της Fed είναι υπεύθυνο για τη ρύθμιση και εποπτεία των εμπορικών τραπεζών, συμπεριλαμβανομένων των συγχωνεύσεων και εξαγορών των τραπεζών, καθώς και για την εποπτεία των εταιρειών χρηματοοικονομικής συμμετοχής, των διεθνών τραπεζικών εγκαταστάσεων στις Ηνωμένες Πολιτείες, των εταιρειών Edge Act και των ξένων δραστηριοτήτων των τραπεζών-μελών. Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι επίσης υπεύθυνο για την εφαρμογή πολλών ομοσπονδιακών νόμων που αφορούν το καταναλωτικό πιστωτικό σύστημα και την ανάπτυξη των κοινοτήτων.
- **Νομισματική πολιτική.** Ένας από τους λόγους που η Fed είναι τόσο ισχυρή είναι η ευθύνη της για τη νομισματική πολιτική. Όπως θα συζητήσουμε, παρόλο που πρόκειται για μια τεράστια ευθύνη, είναι επίσης πολύ αμφιλεγόμενη. Στο επόμενο Κεφάλαιο θα εξετάσουμε τα εργαλεία της Fed για την εφαρμογή της νομισματικής πολιτικής.

Το Διοικητικό Συμβούλιο βοηθά στην εκτέλεση αυτών των σημαντικών καθηκόντων ένα μεγάλο προσωπικό με περισσότερους από 400 οικονομολόγους, που παρέχουν στους διοικητές ανάλυση και βαθύτερη κατανόηση. Οι διοικητές επίσης λαμβάνουν εισροές από μια ομάδα συμβουλευτικών επιτροπών. Το Συμβούλιο Συμβούλων της Ομοσπονδιακής Τράπεζας (Federal Advisory Council) αποτελείται από δώδεκα τραπεζίτες, έναν από κάθε περιφέρεια της Fed, οι οποίοι παρέχουν διορατικότητα σχετικά με ζητήματα που αντιμετωπίζουν τα μεγάλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Το Συμβούλιο Συμβούλων των Θεσμικών Οργάνων Αποταμίευσης της Κοινότητας (Community Depository Institutions Advisory Council) αποτελείται από δώδεκα μέλη που εκπροσωπούν κοινοτικές τράπεζες, ταμεία και πιστωτικές ενώσεις και παρέχουν ανατροφοδότηση στη Fed σχετικά με τα ζητήματα που αντιμετωπίζουν. Το Συμβούλιο Συμβούλων της Κοινότητας (Community Advisory Council) δημιουργήθηκε